

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

28.09.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

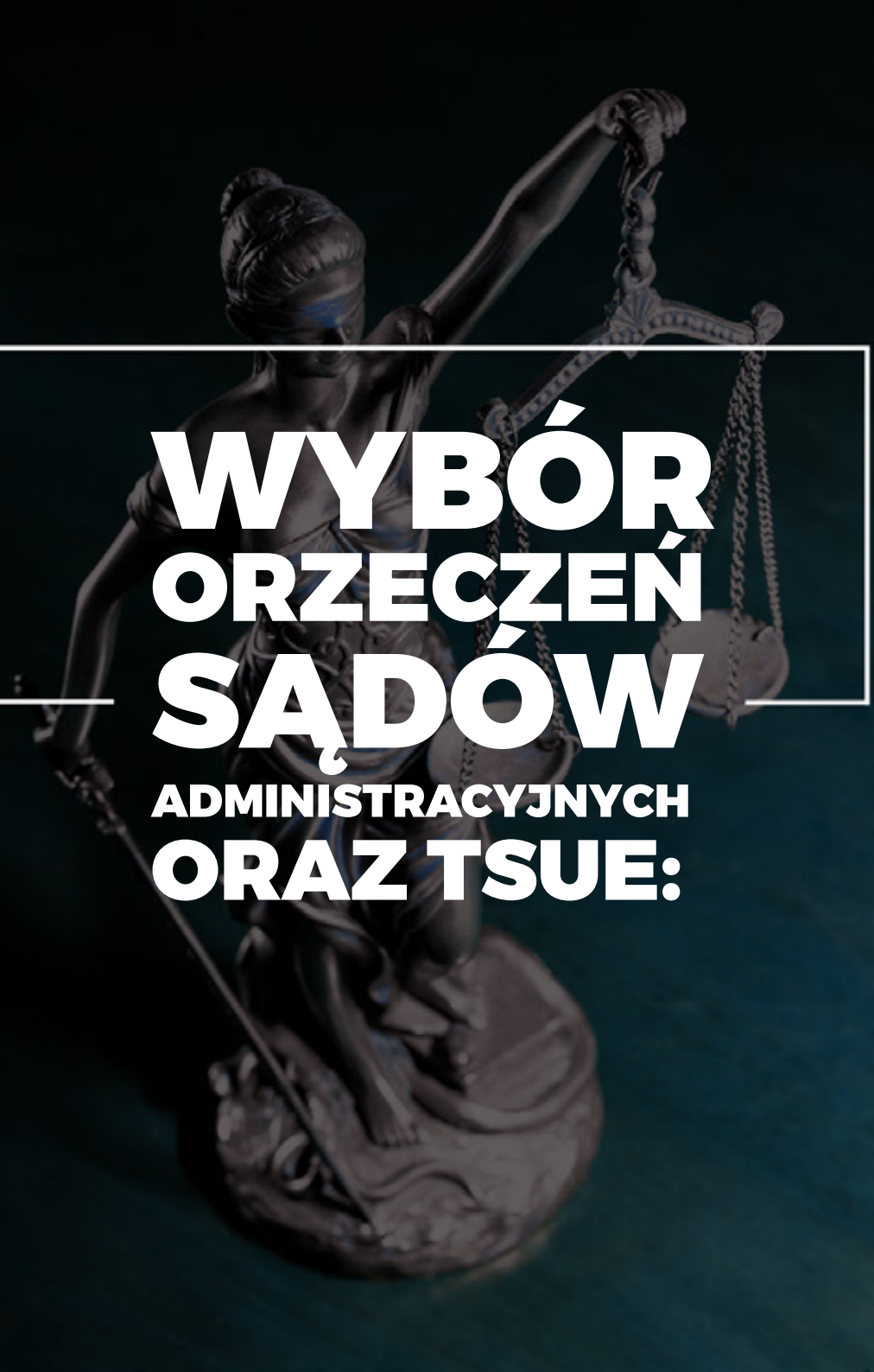
W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań, prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 20/09/2018 [III SA/WA 4000/17]: Przesłanki kwalifikacji czynności wykonywanych przez menedżera na podstawie kontraktu menedżerskiego jako czynności opodatkowanych VAT

1) Zgodnie z brzmieniem art. 15 ust. 3 pkt 3 u.p.t.u., interpretacją ogólną Ministra Finansów z dnia 6 października 2017 r. oraz najnowszym orzecznictwem NSA, aby uznać, że dany menedżer nie jest samodzielny podatkowcem VAT muszą być spełnione łącznie trzy warunki. Po pierwsze – w zakresie warunków wykonywania czynności na podstawie kontraktu, po drugie – warunek dotyczący wynagrodzenia, po trzecie – warunek dotyczący odpowiedzialności zlecającego wobec osób trzecich.

2) Odnośnie do warunku trzeciego należy wskazać, że będzie spełniony, jeżeli zgodnie z umową odpowiedzialność jest po stronie spółki, a nie po stronie faktycznego wykonawcy (zarządzającego), co wyklucza samodzielny charakter jego działalności. Przepisy u.p.t.u. nie uzależniają rozważań co do uznania menedżera za podatnika VAT od tego, czy jest on członkiem zarządu spółki. Tym samym, odwoływanie się do ukształtowanej na gruncie k.s.h. kwestii odpowiedzialności spółki za działania lub zaniechania swoich ustawowych osób (stanowiących zarząd) nie może abstrahować od odpowiedzialności menedżera wobec osób trzecich przewidzianej w umowie menedżerskiej zawartej ze spółką. Nie można postawić znaku równości w tym zakresie i przyjąć, że jeżeli menedżer jest członkiem zarządu to na pewno nie będzie podatnikiem VAT. O tym, czy jest on podatnikiem VAT czy nie, decydują bowiem postanowienia kontraktu menedżerskiego wyraźnie odnoszące się m.in. do kwestii odpowiedzialności wobec osób trzecich i spółki. Jeżeli dana umowa (kontrakt menedżerski) przewiduje, że zarządzający ponosi odpowiedzialność wobec osób trzecich za szkody wyrządzone w czasie wykonywania przez niego przedmiotu umowy, będące następstwem niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków zarządzającego wynikających z umowy lub z przepisów prawa - przy czym, odpowiedzialność ta jest niezależna od odpowiedzialności zarządzającego, którą ponosi on z tytułu pełnienia równocześnie funkcji członka zarządu spółki, określonej przepisami prawa (k.s.h.) - niniejszy warunek nie będzie spełniony.

WYROK WSA W GDAŃSKU Z DNIA 19/09/2018 [I SA/GD 769/18]: Zakres przedmiotowy pojęcia „wykorzystywanych w głównym stopniu na własne potrzeby podatnika”, o który mowa w art. 24b ust. 2 pkt 2 u.p.d.o.p.

Przepisy u.p.d.o.p. nie definiują co należy rozumieć pod pojęciem „główny” użytym w art. 24b ust. 2 pkt 2 u.p.d.o.p. Zgodnie z definicją słownikową, „główny” to najważniejszy, podstawowy, zasadniczy; taki, który ma największe znaczenie. A zatem, opierając się na wykładni językowej przepisu art. 24b u.p.d.o.p., w sytuacji takiej jak przedstawiona w stanie faktycznym sprawy, tj. w sytuacji, gdy 25% powierzchni budynku biurowego spółka wynajmuje innym spółkom, przy czym nie ważne jest to, że są to podmioty powiązane ze spółką, nie można przyjąć, że wykorzystując pozostałą powierzchnię tego budynku biurowego, spółka w głównym stopniu nie wykorzystuje budynku biurowego na własne potrzeby. Przy takich proporcjach spółka wykorzystuje budynek w głównym stopniu na własne potrzeby. Zatem, regulacja prawna art. 24b u.p.d.o.p. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r., nie ma do spółki zastosowania. Ustawodawca wprowadzając obciążenia podatkowe obowiązany jest dokonać takiej regulacji, żeby potencjalny podatnik wiedział, że ta konkretna norma prawna go dotyczy.

WYROK NSA Z DNIA 21/09/2018 [I FSK 1500/16]: Dostawa towarów na rzecz brytyjskiego kontrahenta z wykorzystaniem magazynu w Belgii jako WDT w rozumieniu art. 13 ust. 1 u.p.t.u.

Bezzasadne i sztuczne jest dzielenie WDT na rzecz kontrahenta brytyjskiego, zorganizowanej w ten sposób, że towar trafia najpierw do magazynu w Belgii i stamtąd pobiera go kontrahent brytyjski, na dwie transakcje. Magazynowanie towaru stanowiące przerwę w jego dostawie nie zmienia charakteru tej dostawy, jeżeli towar rozpoczynając transport w kraju ma już przeznaczenie dla konkretnego nabywcy w wykonaniu konkretnej umowy. Taka forma dostawy, tj. z wykorzystaniem magazynu, niekoniecznie konsygnacyjnego w rozumieniu polskich przepisów, jest aktualnie stosowaną formą na rynku. A zatem, nie ma podstaw, aby dostawy towarów realizowanej z wykorzystaniem magazynu, a zatem dostawy przypominającej dopuszczoną przez ustawodawcę w art. 20a u.p.t.u. instytucję magazynu konsygnacyjnego - nie uznać za WDT w rozumieniu art. 13 ust. 1 u.p.t.u. W związku z tym zaakceptować trzeba sytuację, w której do takiej WDT dochodzi także wtedy, gdy odbywa się ona z zatrzymaniem przez moment w magazynie, a z umowy łączącej strony transakcji wynika, że towar wyjeżdżając z Polski do magazynu w Belgii, wyjeżdża już z przeznaczeniem dla kontrahenta brytyjskiego, a nie w jakichś bliżej nieokreślonych celach handlowych. Potwierdza to również decyzja administracji belgijskiej, która jest podmiotem najbardziej zainteresowanym, aby na jej terytorium wykazać podatek z tytułu WDT, a mimo to nie dostrzega w opisaney transakcji potrzeby rejestracji polskiej spółki w Belgii.

WYROK NSA Z DNIA 20/09/2018 [I FSK 881/16]: Skutki podatkowe w VAT pokrycia przez gminę udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o. (TBS) i uzyskania przez nią prawa najmu lokali mieszkalnych z prawem ich podnajmowania

Błędne jest stanowisko, że pokrycie udziałów w kapitale zakładowym spółki z o.o. (TBS) może stanowić zapłatę za przyrzeczenie zawarcia w przyszłości określonej umowy, w tym przypadku umowy najmu. Łączenie tych dwóch czynności, w niniejszej sprawie ma charakter sztuczny, niezajdujący uzasadnienia w przepisach dotyczących VAT, ani w przepisach regulujących działalność spółki oraz jej udziałowca (gminy). W okolicznościach przedmiotowej sprawy, czynność wniesienia wkładu pieniężnego nie stanowiła dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.p.t.u., jak również nie stanowiła świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u. Przede wszystkim z tytułu przekazania spółce środków finansowych z tytułu objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki gmina nie uzyskiwała żadnego świadczenia wzajemnego. W zamian za przekazany wkład uzyskała natomiast m.in. prawo do odpowiedniego udziału w zyskach z działalności prowadzonej przez spółkę. Należy podkreślić, iż czym innym jest pokrycie nowopowstałych udziałów, a czym innym jest prowadzenie gospodarki mieszkaniowej. Celem wpłaty dokonanej przez udziałowca spółki było pokrycie nowopowstałych udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym, a nie zapłata za „przyrzeczenie” świadczenia usługi najmu.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 19/09/2018 [III SA/WA 3105/17]:
Kwestia odliczeń kosztów kwalifikowanych ponoszonych na działalność badawczo-rozwojową w związku z realizacją usług dotyczących projektów na rzecz innych spółek PGK rozliczanych w ramach transakcji wewnątrzgrupowych**

Dokonując wykładni przepisów art. 18d u.p.d.o.p. w zakresie ulgi B+R, w przypadku podatnika, jakim jest PGK, należy mieć na uwadze także art. 1, art. 1a i inne przepisy u.p.d.o.p. dotyczące zasad funkcjonowania PGK. Nie można opierać się wyłącznie na wykładni językowej, która może budzić pewne wątpliwości, lecz należy zastosować wykładnię systemową wewnętrzną oraz celowościową. W związku z tym, należy podzielić stanowisko, że PGK jest uprawniona nie tylko do odliczenia od podstawy opodatkowania, ustalonej zgodnie z art. 18 ust. 1 u.p.d.o.p., kosztów uzyskania przychodów stanowiących koszty kwalifikowane, ponoszonych przez spółki PGK we własnym zakresie, ale również kosztów ponoszonych przez jedne spółki PGK w związku z realizacją usług dotyczących projektów na rzecz innych spółek PGK (rozliczanych w ramach transakcji wewnątrzgrupowych), a koszty ponoszone z tytułu rozliczeń dokonywanych pomiędzy spółkami grupy pozostaną neutralne na gruncie ulgi B+R.

**WYROK WSA W WARSZAWIE Z DNIA 19/09/2018 [III SA/WA 1915/18]:
Sposób liczenia terminu określonego**

w art. 5 ust. 3 polsko-niemieckiej u.p.o., po upływie którego powstaje zakład

Termin 12-miesięczny określony w art. 5 ust. 3 polsko-niemieckiej u.p.o., po upływie którego powstaje zakład w rozumieniu ww. u.p.o., liczony jest od daty powstania placu budowy, rozpoczęcia prac budowlanych, bez względu na ewentualne zmiany podmiotowe. A zatem, również w przypadku podziału przez wydzielenie termin określony w art. 5 ust. 3 polsko-niemieckiej u.p.o. liczyć należy od daty powstania placu budowy, a nie od daty zarejestrowania podziału i przejęcia istniejącego placu budowy przez inny podmiot.

**WYROK WSA WE WROCŁAWIU Z DNIA 18/09/2018 [I SA/WA 546/18]:
Nabycie ekspertyz, opinii, usług doradczych, usług równorzędnych oraz wyników badań naukowych od konsorcjum, którego nie wszyscy członkowie mają status jednostki naukowej nie spełnia przesłanek z art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p.**

Zarówno w stanie prawnym obowiązującym do końca 2017 r., jak i od dnia 1 stycznia 2018 r. warunkiem, od którego ustawodawca uzależnił zastosowanie art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p., jest to, by podmiotem, od którego pochodzą ekspertyzy, opinie, usługi doradcze, usługi równorzędne, a także wyniki badań naukowych, była jednostka naukowa. Skoro w ramach współpracy spółka wchodząca w skład PGK nabywa od konsorcjum ekspertyzy, opinie, usługi

doradcze, badania, analizy i usługi równorzędne, a także wyniki prowadzonych przez konsorcjum badań naukowych, a członkami konsorcjum są oprócz jednostki naukowej również inne podmioty to wyznaczenie na lidera takiego konsorcjum w oparciu o wzajemne wewnętrzne porozumienia członków konsorcjum, jednostki naukowej, nie uzasadnia zastosowania art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p. W takim przypadku nie dochodzi do nabycia wspomnianych w tym przepisie świadczeń wyłącznie od jednostki naukowej. Zamówieniem w takim przypadku zajmuje się nie jednostka naukowa, lecz grupa podmiotów, zorganizowana w konsorcjum, gdzie jednostka naukowa pełni jedynie funkcję lidera konsorcjum. Lider reprezentuje wszystkich członków konsorcjum w stosunkach ze spółką, a każdy uczestnik konsorcjum na podstawie wewnętrznych regulacji przyjętych przez konsorcjum zobowiązany jest do realizacji poszczególnych prac przy realizacji zamówienia konsorcjum na rzecz spółki. Tym samym, nie jest możliwe przyjęcie, że nabycie od konsorcjum efektu prac wielu podmiotów tworzących konsorcjum, gdy nie wszyscy uczestniczący w realizacji zamówienia są jednostkami naukowymi, jest nabyciem od podmiotu, o którym mowa w art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p. Nie jest istotne, że lider uprawniony jest do wystawienia faktury na rzecz spółki za realizację całości zamówienia czy też upoważniony jest do przyjmowania płatności, skoro w wynagrodzeniu tym partycypują pozostali członkowie konsorcjum, bez których świadczenia, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p., zamówienia spółki, nie powstałyby.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z DNIA 13/09/2018 [0114-KDIP1-2.4012.480.2018.1.WH]: Kwestia opodatkowania VAT dostaw towarów dokonanych poza terytorium kraju oraz prawa do odliczenia podatku naliczonego związanego z tymi dostawami

Podatnik VAT, który dokonuje dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju, zachowuje prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony, przy spełnieniu określonych warunków. Przepis art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u. powinien być rozumiany w ten sposób, że upoważnia do odliczenia podatku naliczonego nie tyle w sytuacji, gdy podatnik wykazuje podatek należny z tytułu wykonywania na terenie kraju czynności opodatkowanych VAT, ale gdy wykazuje fakt dostawy towarów lub świadczenia usług, które z uwagi na przepisy dotyczące miejsca świadczenia opodatkowane są poza terytorium kraju. Stąd, na podstawie art. 86 ust. 8 pkt 1 u.p.t.u., podatnik ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia w Polsce towarów i usług, udokumentowanego fakturami VAT, w sytuacji, gdy koszty te są ściśle powiązane ze sprzedażą towarów podlegającą opodatkowaniu w kraju trzecim ze względu na miejsce świadczenia i podatnik jest w posiadaniu dokumentów potwierdzających związek krajowych zakupów z tą sprzedażą. Powyższe uprawnienie przysługuje wyłącznie w odniesieniu do podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 2 u.p.t.u., tj. wynikającego z faktur zakupowych dokumentujących nabycie towarów i usług na terytorium kraju, tj. kosztów ponoszonych podatnika w kraju trzecim.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z DNIA 13/09/2018
[0114-KDIP4.4012.545.2018.1.MPE]:
Przesłanki zwolnienia z VAT dla
usług pośrednictwa finansowego**

Świadczone przez pośrednika usługi spełniają przesłanki wynikające z orzecznictwa TSUE dla uznania ich za usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania kredytów lub pożyczek pieniężnych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u., w szczególności:

1) są świadczone za wynagrodzeniem na rzecz spółki, a więc strony transakcji finansowej (przy czym wynagrodzenie to w części uzależnione jest od liczby zawartych umów); z punktu widzenia nabywcy usług finansowych (pożyczkobiorców) usługi pośrednictwa finansowego stanowią element usługi finansowej;

2) celem świadczenia usług jest dążenie do zawarcia umowy pożyczki przez strony transakcji finansowej (spółka i pożyczkobiorca), przy czym pośrednik nie ma żadnego interesu co do treści umowy pożyczki;

3) usługi pośrednictwa finansowego nie mają wyłącznie charakteru wykonywania czynności faktycznych związanych z umową, tj. nie polegają jedynie na udostępnianiu informacji stronom transakcji finansowej, lecz na aktywnych działaniach pośrednika zmierzających do zawarcia umów pożyczkowych (począwszy od pozyskiwania osób zainteresowanych zawarciem umowy pożyczki, prezentowania oferty potencjalnym klientom, weryfikowania danych, przeprowadzania oceny zdolności kredytowej pożyczkobiorców, a skończywszy na przedstawieniu oferty dostosowanej do konkretnych potrzeb danego klienta, przyjmowaniu wniosków pożyczkowych, przygotowaniu i pomocy przy zawarciu umów pożyczki).

Ponadto, treść art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u. wskazuje, że intencją ustawodawcy było objęcie zwolnieniem usług udzielania kredytów i pożyczek pieniężnych, zarówno tych wykonywanych przez banki, jak również świadczonych przez inne podmioty pośredniczące w ich udzielaniu. Omawiane zwolnienie ma charakter przedmiotowy, gdzie przede wszystkim istotną przesłanką do skorzystania ze zwolnienia jest rodzaj świadczonej usługi.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 11/09/2018
[0114-KDIP1-1.4012.410.2018.2.DG]:
Zakres przedmiotowy pojęcia
„sprzedaż o charakterze ciągłym”.
Moment powstania obowiązku
podatkowego w VAT dla świadczo-
nych usług licencyjnych**

1) Za sprzedaż o charakterze ciągłym należy uznać każdą usługę odbywającą się bezustannie, stale, bez przerwy. Pojęcie ciągłości rozumiane zgodnie z zasadami prawa cywilnego, należy odnieść do pojęcia zobowiązania o charakterze ciągłym. Zobowiązanie takie wytwarza stosunek prawny oznaczony terminem lub nim nieoznaczony. Charakter tego zobowiązania jest trwały i mogą z niego wypłynąć obowiązki ciągłe lub okresowe. W zobowiązaniu ciągłym nie da się wyróżnić powtarzających się odrębnych czynności, które można byłoby zakwalifikować jako świadczenie samodzielne w określonym momencie (czasie). Innymi słowy, w przypadku świadczenia ciągłego nie sposób stwierdzić, że zostało ono zre-

alizowane w konkretnej dacie, ponieważ jest ono realizowane stale – stan realizacji świadczenia trwa – przez określony czas. Pod pojęciem usługi „ciągłej” należy więc rozumieć wynikające zobowiązania o charakterze ciągłym, świadczenie polegające na stałym i powtarzalnym (trwałym) zachowaniu się strony zobowiązanej do świadczenia.

2) Jeśli między stronami ustalone będą terminy rozliczeń, to dla usług licencyjnych momentem ich wykonania będzie upływ okresu, za który mają nastąpić płatności (miesiąc kalendarzowy, kwartał). Zatem, datą wykonania usług będzie data upływu każdego okresu rozliczeniowego (miesiąca kalendarzowego, kwartału), za który wnioskodawca otrzyma raport potwierdzający sprzedaż licencji, a nie data otrzymania raportu od podmiotu (korporacji). Nie można zgodzić się z wnioskodawcą, że moment powstania obowiązku podatkowego powinien być określony z uwzględnieniem czasu potrzebnego na udokumentowanie zdarzeń niezbędnych dla ustalenia podstawy opodatkowania za dany okres rozliczeniowy

ozn. jest uzależniony od przedstawienia przez podmiot korporacyjny raportu sprzedaży, na bazie którego wnioskodawca ustali kwotę wynagrodzenia. Ustawodawca w art. 19a u.p.t.u. nie uzależnił powstania obowiązku podatkowego od otrzymania od kontrahenta dokumentów, takich jak np. raporty sprzedaży. Ponieważ z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że ustalone są terminy rozliczeń to dla przedmiotowych usług momentem wykonania usługi jest koniec okresu, za który mają nastąpić płatności zgodnie z art. 19a ust. 3 u.p.t.u. Zatem, spółka nie będzie postępować prawidłowo rozpoznając obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usług udzielania licencji na sprzedawane gry wideo dopiero z chwilą otrzymania/udostępnienia raportu sprzedaży i wystawiając fakturę w niezwłocznie po otrzymaniu/udostępnieniu tego raportu. W przedmiotowym przypadku datą wykonania usługi jest data upływu każdego okresu rozliczeniowego (miesiąc, kwartał), za który spółka otrzymuje raport rozliczeniowy, a nie data otrzymania raportu od podmiotu korporacyjnego.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 11/09/2018
[0114-KDIP4.4012.386.2018.1.BS]:
Prawo do pełnego odliczenia podatku
naliczonego od wydatków związanych z
pojazdami samochodowymi przeznaczonymi
wyłącznie do prowadzenia działalności
gospodarczej w zakresie najmu krótko-
i długoterminowego**

Podatnik wskazał, że pojazdy samochodowe będą wykorzystywane wyłącznie do działalności gospodarczej w zakresie najmu krótko- i długoterminowego. Postanowienia regulacji wewnętrznych (regulamin korzystania z samochodów służbowych użytkowanych do świadczenia usług najmu) wykluczają możliwość używania ich na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą, w tym na cele prywatne. Pojazdy te mogą być używane jedynie przez osoby upoważnione na podstawie pisemnego upoważnienia, natomiast osoby nieupoważnione nie mogą w żaden sposób użytkować pojazdów samochodowych wykorzystywanych do najmu. Potwierdzeniem przeznaczenia pojazdu są również umowy najmu. Parkowanie pojazdów samochodowych (wykorzystywanych w najmie krótko- i długoterminowym może mieć miejsce jedynie w oddziałach wnioskodawcy, miejscach przeznaczonych do ich parkowania oraz docelowych miejscach relokacji. Tym samym, w analizowanej sprawie

znajdzie zastosowanie art. 86a ust. 3 pkt 1 lit. a u.p.t.u., umożliwiając dokonanie odliczenia pełnej kwoty podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki związane z pojazdami samochodowymi. Przepis art. 86a ust. 5 pkt 1 lit. c u.p.t.u. wskazuje, że warunku prowadzenia ewidencji przebiegu pojazdu nie stosuje się w przypadku pojazdów samochodowych przeznaczonych wyłącznie do oddania w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze. Ponadto, przepis art. 86a ust. 5 pkt 1 u.p.t.u. ma zastosowanie jeżeli oddanie w odpłatne używanie tych pojazdów stanowi przedmiot działalności podatnika. Warunki są spełnione, ponieważ wnioskodawca prowadzi wynajem samochodów osobowych, a pojazdy wskazane we wniosku są przeznaczone tylko i wyłącznie na wynajem (krótko- i długoterminowy).

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z DNIA 10/09/2018
[0114-KDIP1-2.4012.432.2018.1.MC]:
Termin realizacji prawa do odliczenia
podatku naliczonego z tytułu transakcji
importu usług, WNT oraz „krajowego
odwrotnego obciążenia” jest zgodny z
przepisami Dyrektywy 112**

Przepisy Dyrektywy 112 jako warunek dokonania odliczenia podatku, jeśli podatnik jest zobowiązany do zapłaty VAT

jako usługobiorca lub nabywca, wymieniają obowiązek dopełnienia formalności określonych przez państwo członkowskie. Ponadto, przepisy Dyrektywy 112 jako warunek dokonania odliczenia podatku z tytułu WNT wymieniają posiadanie przez nabywcę faktury dokumentującej dostawę towarów przez podatnika unijnego. Zatem, przepisy dyrektywy dopuszczają możliwość wprowadzenia przez państwo członkowskie pewnych formalności warunkujących prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego. Warunki, o których mowa w art. 86 ust. 10b pkt 2 oraz art. 86 ust. 10b pkt 3 u.p.t.u., wprowadzone przez polskiego ustawodawcę nie stoją w sprzeczności z przepisami Dyrektywy 112. Wprowadzanie przedmiotowych wymogów nie skutkuje pozbawieniem podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego i nie narusza tym samym zasady neutralności i proporcjonalności VAT. W konsekwencji, w przypadku, w którym wnioskodawca uwzględni kwotę podatku należnego z tytułu importu usług, WNT oraz krajowego odwrotnego obciążenia w deklaracji podatkowej, w której jest zobowiązany rozliczyć ten podatek później niż w terminie 3 miesięcy od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów lub usług powstał obowiązek podatkowy, wnioskodawca nie może/nie będzie mógł odliczyć podatku naliczonego z tytułu przedmiotowych transakcji w tym samym okresie rozliczeniowym, w którym wykazany został podatek należny.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01